L. S. 363/1883.

Aleg. 38.

Wniosek.

Zważywszy, że z chorób zwierzęcych zaraźliwych choroby w §. 1. ustawy z dnia 29. Lutego 1880. (D. u. p. Nr. 35.) pod a. b. c. przytoczone, mianowicie:

a) zaraza pyskowa i racicowa bydła rogatego, owiec, kóz i świń;

b) zaraza śledzionowa (czyli wąglikowa, Anthrax) zwierząt domowych w gospodarstwie wiejskiem używanych;

c) zaraza płucna bydła rogatego — są tego rodzaju, że właściciele zwierząt dotkniętych temi chorobami przyprawiają o znaczne nader dotkliwe straty materyalne, a częstokroć zagrażają upadkiem całego gospodarstwa rolnego;

że przepisy §. 21. ustawy z 29. Lutego 1880. (D. u. p. Nr. 35.) o przymusowem wybijaniu wszystkiego bydła rogatego przy stwierdzonym księgosuszu i odszkodowaniu właścicieli z funduszu państwowego w wypadkach chorób zwierzęcych pod a. b. c. wzmiankowanych tylko wyjątkowo (21) są dopuszczone;

że zabezpieczenie właścicieli od szkód wynikłych z tego rodzaju chorób zwierzęcych okazało się w doświadczeniu dobrym i skutecznym środkiem powetowania poniesionych strat;

że tego rodzaju instytucya w monarchii Austryjackiej już zaprowadzoną została dla Margrabstwa Morawy z dniem 23. Marca 1883. (L. 43. D. praw. i rozp. dla M. Morawy).

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by sprawę zabezpieczenia właścicieli zwierząt od strat wynikłych wskutek wybuchu zarazy pyskowej i racicowej — zarazy śledzionowej i zarazy płucnej po zniesieniu się z c. k. Towarzystwami rolniczemi krajowemi i z Wydziałem krajowym Margrabstwa Morawy, zbadał, a wynik owego badania wraz z odpowiednim wnioskiem na najbliższej sesyi Wysokiemu Sejmowi przedłożył.

Wnioskodawca:

Mieroszowski.

Wł. Koziebrodzki, Roman Czartoryski, R. Łubieński, B. Żarski, Czaykowski, Tadeusz Langie, Wierzbicki, S. Badeni, Jerzy Czartoryski, M. Rey, Madeyski, ks. Sawa, Seweryn Henzel, Wojciech Dzieduszycki, Zawadzki, Matkowski, Władysław Struszkiewicz, Jaworski.

I. Związkowa drukarnia we Lwowie.